

F. R.
Hrabal-Krondak

CESTA NA KONEC SVĚTA A ZPĚT

Literárně-politologický cestopis o cestě napříč zemí,
kde dnes znamená včera – podzim 2017

Copyright © F. R. Hrabal-Krondak, 2022

Fotografie/ Photos © F. R. Hrabal-Krondak a archiv autora

Vydalo nakladatelství

CAD Press

Luda Zúbka 23

BRATISLAVA 42

SR 841 01

Tel: (+421) 903 126 987 / 0911 90 28 90

E-mail: info@cadpress.sk * info@cadpress.cz

Web: <http://www.cadpress.sk>

E-shop: <http://www.cadpress.cz>

ISBN 978-80-8236-003-8

(Soubor: ISBN 978-80-8236-000-7)

Cestování ve mně probudilo víru v existenci andělů. Vždy, když se ocitnu v neřešitelné či obtížné situaci, objevuje se anděl, jenž mi pomůže dostat se z ní. Tím nabývá mé cestování jakýsi vyšší, řekněme duchovní rozměr.

Které epizody mám na mysli, pozornému a vnímavému čtenáři zřejmě dojde, jakmile na ně při čtení mých knih narazí.

Autor

„Pokud si vytvoříte přesvědčivé cíle, jako byste se napojili na jakousi tajemnou sílu, která jako magnet přitahuje lidi a poznatky potřebné k tomu, abyste jich dosáhli.“

John Goddard

Věnování

Tuto knihu věnuji především in memoriam svým dvěma přátelům, **Ruslanu Magomedragimovovi** a **Nazimu Gadžievovi**, lezginským aktivistům, kteří mi de facto otevřeli bránu severního Kavkazu, ale jejího vydání se nedožili, jelikož byli úkladně zavražděni ještě předtím, než jsem se jim mohl za jejich pohostinnost a vstřícnost revanšovat a přivítat je na oplátku ve svém domově.

Dále, samozřejmě, desítkám mých přátel ze všech možných etnik a koutů Ruské federace, bez jejichž příspěví a spolupráce bych nemohl nikdy natolik do hloubky poznat reálné Rusko, a jejichž vstřícnosti si obzvláště cením s ohledem na současnou protizápadní atmosféru v jejich zemi panující.

A v neposlední řadě mému synu Jakubovi, díky jehož zastupování ve firmě jsem si mohl dovolit trávit podstatnou část roku mimo domova.

O b s a h

Málokdo v Evropě ví, co je to Rusko.....	13
Technická přestávka v Kazachstánu aneb Změna identity.....	21
Opět málem zatčen aneb V zajetí ruského časového galimatyáše	23
Kazachstánské intermezzo a přede mnou Kavkaz.....	24
Znova ve vlaku a znova směr Kavkaz	25
Zastávka v Samaře aneb Poznámka o břevnu v oku ruských patriotů	28
A opět po krk v politice, debata o Buďonnovsku a čečenské válce.....	31
O čečenském terorismu obecně.....	33
Útok na Kizljár a Pěrvomajskoe.....	35
Čečenský vpád do Dagestánu aneb Konečně záminka k zúčtování	36
Bombové útoky na obytné domy v ruských městech v září 1999	39
Krvavé představení aneb Obsazení divadla Na Dubrovce	43
Beslanský masakr	47
Na teroristickou scénu přichází <i>šáhidky</i> neboli Černé vdovy.....	53
O "vrozené krvežízivosti muslimů" a tuposti antiislamistů	57
Volgograd – teroristické reminiscence.....	60
Znovu v Kislovodsku, opět v roli adoptivního dědečka	61
Magickou Kabardou aneb Vřídla, hory, vodopády.....	64
Dolina Džily-su	66
Hledání kavkazské Šambhaly a nacistický aerodrom pod Elbrusem	68
Vlajka se svastikou nad Elbrusem	77
Český rudoarmějec – hrdina Bitvy o Kavkaz.....	81
Farář, básník a horolezec Ludvík Lát, pokořitel Elbrusu	85
Kamenné hříby a další vodopády.....	89
Něco málo o Kislovodsku	91
Jak Hitler zachránil Kislovodsk	93
Okupační prizmata	95
Kislovodský městský park	102

Přízrak Olympiády 1980	105
Kislovodsk Solženicynův.....	107
Alexandr Solženicyn mezi trůnem a pranýřem	116
Kislovodsk čekistický	121
Stalinův architekt aneb Vděk diktátorů.....	131
Přes Křížovou horu k sanatoriu Urického	137
Svátek ajranu u Medových vodopádů	139
Člověk miní, Pánbůh (a FSB) mění.....	143
Mezi Karačajci	145
Čerkesové – národ bez vlasti	149
Etnogeneze a stručná historie karačajského národa	161
Pohnutá historie Ústavu humanitních studií.....	167
Další české stopy v Karačajsku aneb Kavkazská sága rodu Dolečkových.....	170
Seznámení s městem	175
Chajbach aneb Zakázané vzpomínky	178
Alanské chrámy Šoan a Senti.....	180
Posvátný Archyz	185
Státní svátek Karačajevo-Čerkeska a návrat turkmenské stíhačky	194
Návštěva u porodní asistentky a poetky Baidymat Kečerukové	196
Zlaté české ručičky u zrodu Karačajevsku	198
Chumarské hradiště – Chazarská citadela ve Sluneční dolině	199
Tajemný Kjafar – údolí dolmenů.....	205
Duchovní tradice adygských národů.....	217
Kult slunce a ohně	220
Kult domácího ohniště.....	222
Kult hromu a blesku	225
Lovecký kult, vládkyně zvěře a další božstva přírody	230
Uctívání zvířat	234
RATAN-600	237
Pohádková „Sýrová jeskyně“	238
Ještě na skok v Kislovodsku	240

Federální silnice „Kavkaz“ aneb Směr Nalčik	241
Přivítání v Nalčiku	243
České stopy v Nalčiku aneb Čeští učitelé na Kavkaze	244
Kníže Čcheidze jako představitel česko-kabardinské kulturní vzájemnosti.....	246
Kavkazská „Divoká divize“.....	249
Kabardinská jízdní divize	255
Ozvěny II. světové války v ulicích Nalčiku	257
Nalčik pod rumunskou okupací	262
Socha kněžny Marie jako symbol falšování ruských dějin.....	267
Cesta Kabardy do ruského jařma	269
Památník obětí stalinských represí	273
Modré jezero	275
Čerekské údolí.....	277
Návštěva Horní Balkárie.....	279
Balkarské Lidice aneb Čerekský masakr	282
Z očitých svědectví přeživších	284
Závěry vyšetřování masakru komisí nejvyššího sovětu KBR.....	291
Od Čerekského masakru po genocidu balkarského národa	294
Kjunljum – Stopy dávné minulosti	299
„Obnovená mešita“	303
Pouť do Šyky, rodiště hadži Kjazima Mečieva.....	305
Kavkazský kult železa a kovářského řemesla	308
Kjazimovská čtení	313
Hadži Kjazim Mečiev.....	314
Bezengi, brána říše Ruskolan?	317
Eltjubju, vesnice obestřená tajemstvím.....	321
100 kroků ke Kajsynovi	325
Město mrtvých.....	329
Věrchněčegemské mumie.....	331
Čegemský yetti.....	332

Bulungu a čegemské vodopády.....	335
Strastiplná cesta z Nalčiku do Machačkaly.....	337
Machačkala potřetí	340
Návštěva Karabudachkentu.....	341
Karabudachkent – Paříž – Bekenez.....	347
Návštěva u Achmedpaši.....	350
Mé útočiště v náborovém středisku Vagnerovy armády.....	352
Krym – cesta domů?	357
Morbidní nostalgie aneb Ruský postkomunistický satanismus	360
Rusové, národ bez paměti aneb Říše Mankurtů	365
Legenda o Mankurtech aneb "Ovčan", opora opričnického státu	366
Brežněvův duch přežívá i v éře internetu aneb Žumpa ruské historiografie	370
Módní přehlídka.....	373
Synagoga Sochnut aneb Náboženská tolerance v praxi.....	374
Výlet do Tindi.....	377
Z kroniky dagestánského terorismu	379
Parang z Tindi – skromný budovatel.....	381
Tindijci jako sveřepí obránci, nájezdníci i mudžáhidé	383
Evropské objevování Andijského regionu.....	386
Pamětihodnosti Tindi	390
Svátek Kjaba.....	398
Tindijská kuchyně	399
Zastávka v Gimry.....	401
Íránské křižníky v Machačkale aneb Rusko-íránská družba	403
Sarykumské duny	404
Únos Hasana Ninalalova aneb Příběh opravdového člověka	405
O božích mlýnech, džihádystovi Chattábovi a novičoku.....	423
Další jobovka – z ředitelského křesla do vězeňské kolonie.....	428
Z věznice do Svazu spisovatelů	429
Návštěva hrobu Ruslana Magomedragimova	431

Vražda Ruslana Magomedkasumoviče Magomedragimova	433
Doupě „Kaspické příšery“ a tajemný „Objekt Tamara“	437
Loučení s Kavkazem	438
Trat' Žuravka-Millerovo.....	440
Znovu Charkov.....	441
Nucená přestávka v Kyjevě	443

Málokdo v Evropě ví, co je to Rusko

Tato kniha nepředstavuje jenom pouhý další cestopis o Rusku. Jde o cestopis "literárně-sociologicko-politologický", resp. plasticky podaný reálný obraz dnešního Ruska z pera renomovaného českého cestovatele, jenž zná Rusko zřejmě lépe, než 90% Rusů, jelikož ho během posledních 10 let projel doslova křížem krážem, absolvujíc desetitisíce kilometrů – od Petrohradu po Vladivostok, od Murmansku po Magadan, od Čečenska po Čukotku a od Altaje po Jamal, Tajmyr a Jakutsko – a navštívil de facto všechny oblasti a republiky Ruské federace, vyhýbajíc se vesměs turistickým destinacím.

Jednoduše a krátce, z jeho vyprávění úplně číší, že zná Rusko zevnitř, že ho má doslova bytostně prožité. Navíc, své osobní zážitky a prožitky zároveň dokáže projikovat do širšího kontextu kulturních, historických a politických souvislostí, čímž vzniká plastický obraz, který dokáže oslovit i čtenáře, obeznamené dosud – byť i dokonale – pouze s jeho jednotlivými aspekty. Každopádně ***Hrabal-Krondak momentálně nepochybně patří k největším znalcům dnešního Ruska; neznám nikoho, kdo by tuto zemi poznal na vlastní kůži tak jako on, kdo by ji dokázal tak věrohodně popsat.***

Během svého několikaletého putování napříč Ruskem navštívil nejen četná muzea, archivy a chrámy, ale též mnohé vědecké ústavy, školy a výrobní závody i řadu těžko dostupných míst – starověká posvátná místa, opuštěné vojenské základny, archeologická naleziště, zlaté doly i polární stanice, megalitické svatyně, továrny i mrtvá města, hroby čs. legionářů i pozůstatky stalinských lágrů, ateliéry umělců a redakce médií, ale i pozoruhodné přírodní scenérie, zahraničním turistům nedostupné.

Pomáhal vakcinovat soby jamalským pastevcům, účastnil se lovu kalmarů v Japonském moři a sobů na Čukotce, lovil jesetery na Leně a kambaly na Kolymě, zúčastnil se šamanských obřadů na Altaji, v Burjatsku, Tuvě a Jakutsku, splavil mohutné a divoké sibiřské řeky – Jenisej, Irtyš, Lenu, Kolymu, Angaru a Podkamennou Tunguzku ...

Díky tříletému pobytu uvnitř nejrůznějších místních etnických a sociálních komunit, sdílejíc s domorodci mnohé intimní životní epizody (rodinné oslavy, svatby, křtiny a náboženské rituály), měl možnost seznámit se zdejšími poměry – každodenním životem a názory obyčejných lidí – komplexněji, než se to podaří mnohému "domorodci", žijícímu ve vzdálené metropoli, nebo zahraničnímu "expertovi", mnohdy navíc závislému na službách tlumočníka, během několikátýdenní expedice.

Cestuje po Rusku autostopem, dálkovými vlaky, maršrutkami a nákladňáky, občas pásovými transportéry, na palubě vrtulníku, nákladní lodi či

tankeru, setkává se během svých cest s intelektuály i dělníky a řemeslníky, ministry i pastevcí, vědci i domorodými šamany, rektory universit i venkovskými učiteli, žurnalisty, spisovateli, zálesáky, léčiteli, geology a naftaři, představiteli samospráv, byznysmeny i politiky, s polárníky, záchranáři, piloty vrtulníků i šoféry náklad'áků; s lodníky, námořníky i rybáři.

Diskutuje při šálku čaje či sklence vodky s místními umělci, spisovateli, válečnými veterány, kozáky, lovci a zlatokopy, studenty i penzisty, buddhistickými mnichy, muslimskými imámy i židovskými rabíny, pravoslavnými popy i katolickými misionáři, s etnografy i příslušníky četných původních etnik, aby své poznatky a zážitky následně prezentoval ve svých cestopisech, přičemž je doplňuje vlastními úvahami.

Stejně jako se liší jeho styl cestování od způsobu cestování běžných turistů, tak se liší i styl a forma jeho knih od běžných cestopisů. Neomezuje se jen na pouhý popis místních zajímavostí, památek a přírody, ale reflektuje i všemožné aspekty reálného každodenního života a snaží se v mezích možností přiblížit i historii tohoto regionu, včetně kulturního a politického kontextu. A to jak formou krátkých politologických či etnografických exkurzů, tak prezentací jedinečných fragmentů tzv. malých dějin, získaných během rozhovorů s domorodci.

Právě ona orální historie, mapující především „dějiny viděné zdola“ (resp. dějiny každodennosti, všedního dne), je pomyslným kořením všech autorových "literárních cestopisů", které běžný cestopis mapující tu kterou zemi "zvenčí", tj. pohledem turisty, zákonitě postrádá. Zvláště pak, jde-li o návštěvníka, limitovaného při své návštěvě zmíněné země jak krátkostí pobytu, tak způsobem dopravy a ubytování, nezřídka i samotnou chatrnou znalostí místního jazyka, což platí dnes, v době Google Translatoru, dvojnásob.

Celá kniha je prakticky dílem interdisciplinárním, i proto je autor charakterizuje celkem výstižně jako "literárně-politologický cestopis". Své vlastní poznatky a fragmenty tzv. malých dějin (vyslechnuté příběhy a svědectví) doplňuje autor údaji a fakty z oblasti historie, etnografie, politologie a sociologie, ale i řady dalších disciplín (botaniky, kulturologie, lingvistiky atd.), v míře, nenarušující zásadně čitelnost textu.

Kniha totiž, samozřejmě, nemá ambice suplovat odbornou monografii, nýbrž spíše probudit u běžného laického čtenáře hlubší zájem o uvedenou problematiku, resp. osvětlit širší souvislosti té či oné epizody. Specifickým aspektem autorových knih jsou pak patriotické poukazy na českou, potažmo československou stopu, na kterou lze v navštívených místech narazit.

Každopádně z výše uvedených důvodů nejde o knihu na jedno přečtení! Nejedna čtenář se k ní nepochybně kvůli faktografické hutnosti opakovaně vrátí.

Pokud jde o autorovy postoje, zřejmé z výběru námětů k zamýšlení i jeho komentářů, není divu, že bezprostřední dojmy a popisy reálného, autentického Ruska zvedají žluč členům ruské páté kolony a naivním "rusofilům", kteří vesměs v Rusku nikdy nebyli (nanejvýš kdysi dávno se zájezdem SČSP) a pro něž je dnešní RF symbolem pořádků zborčených Listopadem i naděje v jejich návrat.

Již vzhledem k jejich rozdílným ideovým východiskům není divu, že mnohým „rusofilům“ připadá autorův pohled na ruskou realitu (a jmenovitě v souvislosti s porušováním základních lidských práv, „morbidní postsovětskou nostalgií“ a ruským imperialismem) jako projev rusofobie. Vezmeme-li však do úvahy, že na rozdíl od těchto svých kritiků Hrabal-Krondak zasvětil podstatnou část svého života jednak odboji proti totalitě, jednak následnému boji proti reliktním totalitarismu a neostalinismu, jejichž reliktem je právě současný putinovský režim, nejsou nijak překvapující jeho striktní, resp. nesmlouvavě kritické názory a stanoviska.

Naopak, pro mě, který s autorem sdílí nejen zážitek autentického Ruska (i jmenovitě Kavkazu), ale i prožitek reálného socialismu, během něhož jsme se navíc oba v 70. letech – nezávisle na sobě – podíleli na šíření tzv. samizdatů (ilegální či přesněji zakázané literatury), jsou jeho pocity a postoje zcela pochopitelné a sympatické.

Většinu zemí bývalého Sovětského svazu znám totiž z autopsie velmi dobře, jelikož v letech 1990-2000 jsem tam s nevelkými přestávkami jako novinář Lidových novin, České televize a agentury Epicentrum působil (než jsme byli s mojí kolegyní Petrou Procházkovou označeni za osoby non grata a z Ruska vykázáni, stejně jako Hrabal-Krondak o 20 let později).

Konkrétně v tomto, kavkazském svazku se pochopitelně neodráží jen autorovy dojmy z konkrétní návštěvy severního Kavkazu, ale i z jeho předchozích návštěv tohoto regionu, jakož i několikaletého pobytu na teritoriu Ruské federace obecně, které autor plánuje zevrubněji souhrnně zpracovat v dalším, rozsáhlejším svazku.

Je až s podivem, do jaké míry autorovy poznatky a prezentované reminiscence rezonují s mými vlastními vzpomínkami na Kavkaz zpřed 20 let, což jenom podtrhuje autenticitu jeho svědectví.

Konkrétně v případě Kavkazu jsou nepochybně relevantnější závěry autora, jenž třeba místa masakrů – jako Beslan či Horská Balkárie – během svých tří návštěv regionu navštívil v doprovodu pamětníků a pozůstalých, než předžvýkané či tendenční články pisálků, kteří tato místa nenajdou ani na mapě, o jejich znalosti ruské historie ani nemluvě.

Z výše uvedených důvodů ani nepřekvapí, že tento "literárně-politologický cestopis" obsahuje poměrně rozsáhlou kapitolu o rusko-čečenské válce a jejích dozvucích v podobě „čečenského terorismu“ (včetně

poukazu na řadu nejasností okolo ruské oficiální verze útoků v Beslanu, Moskvě a Volgodonsku), což jsou témata, jimž se kterýkoliv vnímavý návštěvník severního Kavkazu nemůže vyhnout. Natožpak bývalý disident a publicista, který zasvětil celý život pranýřování genocidních a totalitních režimů.

Pokud jde o autorův popis válečných událostí, k nimž došlo na přelomu tisíciletí na severním Kavkazu, tento plně koresponduje s mými osobními vzpomínkami. Stejně jako se mohu plně ztotožnit s jeho analýzou příčin a okolností rusko-čečenské války, které jsem se sám osobně zúčastnil v roli válečného zpravodaje v letech 1994-1999.

Není divu, že názory kremlobotů, čerpajících ze Sputniku a dalších pochybných virtuálních studnic demagogie, se diametrálně liší od poznatků a závěrů autora, který místo informací instantních čerpal své poznatky ze širokého spektra autentických, místních informačních zdrojů a své apriorní představy mohl dlouhodobě konfrontovat s každodenní realitou i s očitémi svědectvími.

A není proto také divu, že titíž jedinci, kteří mi uprostřed noci přes telefon vyhrožují „My tě dostaneme, ty česko-čečenská svině“, budou touto knihou pohoršeni, stejně jako naivní „rusofilové“, prostácci, upřímně věřící iluzi bezpečného spočinutí v lůně bratrských slovanských národů v čele s kremelským gosudarem.

Abych to shrnul:

Hrabalův popis Ruska, to není nějaká primitivní antiruská agitka, ideologicky či nacionálně motivovaný žlučovitý projev rusofobie, ***je to prostě jen syrový popis surové ruské reality vnímané pohledem bezprostředního pozorovatele, s přihlédnutím k historickým souvislostem a nejrůznějším konotacím.***

Jako červená nit se vine celou knihou téma konfliktu evropských hodnot a ruského myšlení ("ruské pravdy"), které se nepromítá jen do mezinárodních vztahů (konfliktu Evropa versus Rusko), ale dennodenně i do aktivit českých kremlobotů – jak protievropských politiků, tak internetových trollů – otravujících společenské klima, zamožujících politickou scénu i mediální prostor proruskou propagandou a nihilismem.

Stejně jako předchozí autorova CESTA NA TAJMYR, i toto je moc důležitá kniha. Málokdo totiž v Evropě ví, co je to Rusko.

Jaromír ŠTĚTINA

(Bývalý válečný reportér z oblastí Sovětského svazu, spoluzakladatel společnosti Člověk v tísní, senátor PČR a místopředseda podvýboru Evropského parlamentu)

Autorova zkušenost se sovětským, respektive následně postsovětským prostorem na sebe vzala podobu hlubokého porozumění.

Mám tu výhodu, že jsem již přečetl více Krondakových knih, takže vím, co od té nové, další, mohu čekat. Ale noví čtenáři by možná měli být připraveni dopředu; proto také píši tuto „anotaci“. Tato poznámka není myšlena jako efektní vstupní bonmot, míří k serióznímu postřehu. Týká se autorova stylu, jenž není v českém prostředí příliš typický a jednoduše porovnatelný, zařaditelný.

Pochopitelně nevím, nakolik se Hrabal-Krondak učil u jiných mistrů pera, byť mne pár jmen napadá. Nicméně je ani nebudu jmenovat, protože jako mnohem pravděpodobnější považuji, že je autor spíše autodidaktem. To se totiž může stát, když vaše zážitky překročí běžný horizont povrchní zkušenosti s cestováním kdekoli po světě a počnou se přetvářet nejprve v hluboký, emocionální prožitek ze setkání jak s konkrétními místy, tak s konkrétními lidmi, a posléze díky tomu všemu v mimořádný vhled do dané kultury. A, což je důležité, v potřebu se o to vše rozdělit.

Něco podobného se, toť můj osobní dojem, stalo Hrabal-Krondakovi. Jeho zkušenost se sovětským, respektive následně postsovětským prostorem na sebe prostě vzala podobu jednak hlubokého porozumění, jednak osobního zaujetí. Nedává proto smysl posuzovat jeho texty z akademické či odborné perspektivy, byť právě ta je mi v ruských studiích blízká a vlastní. Jinak řečeno, nedává smysl jít kapitolu po kapitole a krok za krokem konfrontovat Hrabala-Krondaka s konkrétními postřehy, navrhopvat vhodnější historické analogie, trefnější porovnání, výstižnější formulace, a tak dále, a tak podobně; vím, o čem mluvím, sám jsem jednu takovouto „recenzi“ na jednu autorovu knihu sepsal.

Autorova síla je v předkládaném popisu prožitků, jež jsou přinejmenším v česko-slovenském prostředí unikátní. Bylo by možno poukázat na desítky míst v knize, kde jedinečný zážitek, prchavý moment, zachycený pocit, nálada, obyčejný lidský kontakt či konkrétní historie poskytují intenzivnější vhled a

rychlejší pochopení, co nám chce autor říci, než by dokázala jakákoliv odborná studie.

Svým studentům doporučuji již řadu let Hrabal-Krondakovy texty ve svých předmětech zaměřených na postsovětský prostor. Skvěle doplňují ony desítky konceptů, definic a klasifikací, jejichž znalost po nich v ruských studiích požaduji. Ale nepochybuji o jejich přínosnosti pro kohokoli, kdo se zajímá o Rusko, respektive v případě předkládané knihy o Kavkaz.

Aniž bych se lacině uchýlil k nabízející se paralele s probíhající válkou na Ukrajině, i bez ní je docela zjevné, že naše potřeba znalosti a orientace v tom, co bych se odvážil nazvat jako „zvláštnosti ruského způsobu života doma i v blízkém sousedství“, je mimořádná. Hrabal-Krondal svými cestopisy k ní přispívá jako málokdo.

Prof. PhDr. Jan HOLZER, Ph.D.

**Katedra politologie Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity
a Mezinárodní politologický ústav FSS MU**

V edici *Cesty za horizonty* vydáváme sérii „literárně-politologických“ cestopisů, věnovaných především méně dostupným regionům Ruska a teritoriu bývalého Sovětského svazu, rodící se pod pracovním názvem
„NAPŘÍČ ZEMÍ, KDE DNES ZNAMENÁ VČERA aneb
KRAJEM ŠAMANŮ, STAROVĚRCŮ, KOMUNISTICKÝCH LÁGRŮ
A MORBIDNÍ POSTSOVĚTSKÉ NOSTALGIE“.

F.R. Hrabal-Krondak

CESTA NA KONEC SVĚTA A ZPĚT 1

POTULKY ARKTICKOU TUNDROU,
SIBIŘSKOU TAJGOU
A KAVKAZSKÝMI HORAMI

F.R. Hrabal-Krondak

CESTA NA KONEC SVĚTA A ZPĚT 2

POTULKY ARKTICKOU TUNDROU,
SIBIŘSKOU TAJGOU
A KAVKAZSKÝMI HORAMI

CESTA NA TAJMYR

aneb

Po Jeniseji

k Severnímu ledovému oceánu

F.R. Hrabal-Krondak

CESTA NA KONEC SVĚTA A ZPĚT 3

POTULKY ARKTICKOU TUNDROU,
SIBIŘSKOU TAJGOU
A KAVKAZSKÝMI HORAMI

Další připravované svazky edice CESTY ZA HORIZONTY

F.R.Hrabal-Krondak

PŘES ČUKOTKU NA FIDŽI A ZPĚT 1

Čuvaško, Republika Mari-El, Udmurtie
Baškírsko, Mordvinsko, Tatarstán

F.R.Hrabal-Krondak

PŘES ČUKOTKU NA FIDŽI A ZPĚT 2

Potulky Jugrou, Polárním Uralem a Jamalem

F.R. Hrabal-Krondak

POTULKY SIBIŘÍ A STŘEDNÍ ASIÍ 1

20 000 km mezi Arktidou a Pamírem

Po Jeniseji, Podkamenné Tungusce, Hedvábné cestě a Pamír Highway
napříč Evenkii, Horským Badachšánem a Karakalpakstánem

F.R. Hrabal-Krondak

POTULKY SIBIŘÍ A STŘEDNÍ ASIÍ 2

20 000 km mezi Arktidou a Pamírem

Po Jeniseji, Podkamenné Tungusce, Hedvábné cestě a Pamír Highway
napříč Evenkii, Horským Badachšánem a Karakalpakstánem

Podrobnosti na webu:
<http://www.cadpress.sk/cestopisy.htm>